

Νὰ μὴ τύχη ποτὲ, ἀδελφε, νὰ ἰδῇς ἐτοιμόνεκρο 'μάτι.  
Ποῦ ν᾿ἄξευρες, ἄχ' καὶ ποῦ ν᾿ἄξευρες πῶς ὁ 'Αμνὸς σου  
Σ' ὀλίγο 'στὸν τάφο τὸν κρύς θεν᾿ἔβλεπε τὸ ἰδικό σου!

Ι. Α. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ.

### ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ Α'. ΑΙΝΗΜΑΤΟΣ.

Ν ἤ μ α, ρ ἤ μ α, τ ἤ μ α, β ἤ μ α.

### ΑΙΝΗΜΑ Β'.

Τὸ πρῶτόν μου ὁμνύει· τὸ ἄλλο ἀφανίζει.  
Τὸ ὅλον μου τοὺς κήπους καὶ τοὺς ἀγροὺς στολίζει.  
Ἐρωτᾷ καὶ ἀγάπην σ' τὸ ἄτομόν μου τρέφεις.  
Ἄν μ' εὕρῃς μέ τὰ ῥόδα τὴν κεφαλὴν σου στέφεις.  
Τῶν ἄλλων ἀδελφῶν μου ἐγὼ μόνος ἀνάσσω.  
Ὅ κεύσω θὰ σέ εὕρῃ, ἐγὼ ἂν ἀποδράσω.  
Ἡ λύσις μου εὐκόλως θὰ πέσῃ πρὸ ποδῶν σου,  
Ἐὰν φυλλολογίσῃς τὸ ὥρολόγιόν σου.

Γ. ΓΟΣΙΟΣ.

Ἑπεύθυνος ΠΡ. ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ.